

Č. 2469.

Církevní věci (Slovensko): Příslušný úřad může duchovnímu zastaviti výplatu státních příplatků z toho důvodu, že proti němu bylo zavedeno disciplinární řízení pro podezření z protistátního jednání, třebas trestní řízení soudní proti témuž duchovnímu z téhož důvodu vedené bylo zastaveno.

(Nález ze dne 8. června 1923 č. 9990).

V ě c: Julius B. v J. T. proti církevnímu referátu pro věci církve evangelické při úřadu ministerstva s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě (za ministerstvo školství a nár. osvěty min. taj. Dr. Kamil Svoboda) stran zastavení státních příplatků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím poukázán byl berní úřad ve Velké Revúci, aby st-li zastavil 30. listopadem 1921 vyplácení nouzové výpomoci měs. 240 K, poukázané ministrem pro Slov. odd. ev. církve dne 3. srpna 1921 a 31. prosincem 1921 vyplácení rodinného přídatku poukázaného výměrem ze dne 24. listopadu 1920. — — — —

O stížnosti uvažil nss toto:

Stížnost domáhá se toho, aby nař. rozhodnutí bylo zrušeno, poněvadž státní zastupitelství v Košicích trestní žalobu proti st-li odvolalo, tak že nestojí pod žalobou a není příčiny, pro kterou by mohl jeho plat býti zastaven.

Podle §. 14 bod XII 2. odst. zák. čl. IX/1917 může ministr odníti rodinný přídatek duchovnímu, který je ze stanoviska státního závadný.

Závadnost tu spatřil žal. úřad podle spisů v tom, že proti st-li bylo nařízeno disciplinární vyšetřování pro podezření z jednání protistátního a to na základě článku uveřejněného v č. 234 časopisu Kassai Napló ze dne 10. listopadu 1921.

Z téhož důvodu zastavil žal. úřad i výplatu nouzové výpomoci.

St-li ani netvrdí, že by toto zastavení samo o sobě bylo nezákonné, nýbrž praví jenom, že státní zastupitelství v K. odvolalo žalobu proti st-li pro onen článek podanou, takže není příčiny, pro kterou by mu mohl býti plat zastaven.

Chce tedy patrně tvrditi, že tím, že trestní řízení proti němu bylo zastaveno, odpadl již také důvod pro nař. opatření.

Tomuto názoru však za pravdu dáti nelze, neboť zastavení části požitků, které nař. rozhodnutím bylo nařízeno, jest opatřením prozatímním v důsledku toho, že bylo zavedeno disciplinární řízení; toto disciplinární řízení pak jest řízením samostatným, na řízení trestním nezávislým, které — třebas řízení trestní bylo zastaveno — může vésti k výsledkům jiným, a není proto ani nař. opatření do té míry v souvislosti s řízením trestním, že by zastavení tohoto trestního řízení musilo již o sobě míti za následek zrušení nař. opatření.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.